

375 İstemiyorum Artık Maziyi

– Necmi Yaprak · 20 Aralık 2010

Yaşanmış maziyi kim unutabilir ki
Hele yüreğinin bir kenarına acımasızca bırakılan derin izi
Ne yaparsan yap çöreklenir Zerre kadar istemesen de Kaskatı yağ bağlamıştır etrafını
Ayrık otu gibi sarmıştır sımsıkı
Saklanır sinsizce içine Söküp atamazsın
Bir gün ansızın geçerse gözlerinin önünden
Seslenemezsin
Dur diyemezsin
Bakar kalırsın
Adım atamaz ayakların
Olduğun yere çakılırsın
Bir tek kelime dahi söyleyemez dudakların
Zincirini kıramazsın
Diline dolanmış prangaların
Ellerini uzatamazsın
Ayuçlarından kayıp gider tutamazsın
Ufukta kayıp olana kadar seyre dalarsın

Dönüp de bakarsa gözlerinin içine
Fırtınalar kopar yüreğinde
Bir daha vurulursun beyninden
Neden bakıyor bana öyle
Bunca yıldan sonra kendi işine
Suratıma bakmadan çekip gitsene
Ne vardı sanki
Halen benden alacağı mı kaldı
Bir tek yaradana borcum olan
Aldığım nefesi
Onu mu almaya geldi
İnsan bu kadar vicdansız olabilir mi ?

Fırsat geçmişken eline
Şuna geçmiş yılların hesabını sorayım
Ağzıma ne gelirse
Sövüp sayayım

İçimde ki ahımı alayım
Bu dünyanın hesabını
Öbür dünyaya bırakmayayım

Ama ne çare
Yapamıyorsun işte
Susuyorsun
Soramıyorsun
İçinden konuşuyorsun
Kendi kendine
Delicesine
Lanet bile edemiyorsun
Sadece
Bakıyorsun

Tekrar karışıyor ondan sonra ki hayatın
Sana verilen değerli zamanların
Boy boy yavruların
Geliyor gözlerinin önüne
Gözlerini yumarsın
Bir daha açmamak üzere
Tam zıt dönersin sırtını
Gözüm görmesin
Bana lazım değil
Yalancı bakışların
Hayatın gerçeklerini
Zaten yaşamışım
Ağır adımlarla sokağın başından
Dönersin yönünü
Ocağının tüttüğü yere Koşarsın Bir solukta varırsın Gözlerini açtığında Şükürler olsun yarabbim Yine beni kurtardın Geçmişime mahkum etmedin Yaşayabildiğim kadar kalan yüreğimi Bana bağışladın Şükürler olsun Mazide ki günlerin Ne anlamı var ki Sana ızdıraptan başka Ne verdi ki İstemiyorum artık Yaralı geçmişimi.... 20.12.2010